

بررسی سطوح مختلف آهن و روی، و کود حیوانی بر عملکرد زعفران

سعید رضائیان

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان - بخش تحقیقات خاک و آب (ایستگاه تحقیقات کشاورزی گناباد)

به منظور بررسی اثر متقابل آنها بر عملکرد گل زعفران آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب بلوکهای تصادفی با سه تکرار در ایستگاه گناباد از سال زراعی (۱۳۸۰) به اجرا در آمد. این آزمایش برای چهار سال ادامه دارد. با توجه به برداشت گل اول در زعفران سال دوم این آزمایش (۸۱-۸۲)، بعلت کمبود آهن

و روی در خاکهای آهکی جنوب خراسان پاسخ گیاه زعفران به مصرف کودهای آهن و روی همراه با کود حیوانی نسبت به مقادیر مختلف متفاوت بود. اگر مقدار کربن آلی خاک کمتر از ۵٪ درصد بوده، می‌توان با مصرف ۳۰ کیلو گرم سولفات روی در هکتار و ۲۰۰ کیلو گرم سولفات آهن در هکتار، همراه با کودهای شیمیائی دیگر بر اساس توصیه کودی منطقه‌ای انتظار افزایش عملکرد گل زعفران را نسبت به بقیه تیمارها داشت. نتایج تجزیه واریانس داده‌ها در سال زراعی (۱۳۸۲-۱۳۸۳)، نشان داد که اثرات متقابل کودهای آهن و روی، و کود حیوانی بر عملکرد گل زعفران در سطح احتمال ($\alpha = 0.05$) معنی دار بوده، و فقط کود حیوانی در حد (25) Mg/ha در مقابل شاهد و در سطح احتمال ($\alpha = 0.01$) معنی دار بود. حد اکثر میانگین عملکرد گل در تیمار (25) Mg/ha از کود حیوانی بتنه‌ای در هکتار به مقدار ۷/۵۲ کیلو گرم در هکتار بدست آمد.

واژه‌های کلیدی: تغذیه زعفران - کود حیوانی - آهن و روی